

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 1987**(Υπόθεση 42/87)**

(87/C 73/04)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο J. Griesmar, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο J. Monnet, Kirchberg, άσκησε στις 6 Φεβρουαρίου 1987 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη εξαιρώντας τους φοιτητές — υπηκόους των κρατών μελών εκτός του Βελγίου και του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, από την κατηγορία των φοιτητών «μη χρηματοδοτούμενων» από το κράτος, όπως η κατηγορία αυτή των φοιτητών καθορίζεται με το άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση στοιχείο κ) του βασιλικού διατάγματος της 21ης Ιουλίου 1982, όπως τροποποιήθηκε, οι οποίοι ζητούν την εγγραφή τους και τη συμμετοχή τους στα μαθήματα που παρέχονται σε μη πανεπιστημιακό ίδρυμα ανώτερης εκπαίδευσης που έχει ήδη συμπληρώσει το «ποσοστό 2 %» του θεσπίζεται για την επαγγελματική εκπαίδευση, και αυτό υπό όρους δυσμενούς διακρίσεως λόγω ιθαγενείας, και ως εκ τούτου το Βασίλειο του Βελγίου παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει τόσο από το άρθρο 7 της συνθήκης όσο και, ειδικότερα όσον αφορά τα τέκνα των διακινούμενων εργαζομένων που δεν διαμένουν πλέον στο Βέλγιο ή απεδίωσαν, από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68⁽¹⁾.

— Να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η εκπαίδευση που παρέχεται στα μη πανεπιστημιακά ιδρύματα ανώτερης εκπαίδευσης του Βελγίου συνιστά επαγγελματική εκπαίδευση και οι όροι συμμετοχής σ' αυτήν εμπίπτουν στον τομέα εφαρμογής της συνθήκης ΕΟΚ. Η οικεία όμως δελγική κανονιστική ρύθμιση:

— (όσον αφορά τους φοιτητές — υπηκόους κρατους μελους εκτός του Βελγίου και οι οποίοι ήλθαν στη χώρα αυτή μόνοι τους με μόνο σκοπό να αποκτήσουν ή να αναπτύξουν την επαγγελματική τους κατάρτιση σε μη πανεπιστημιακό ίδρυμα ανώτερης εκπαίδευσης) συνεπάγεται δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος ορισμένων από τους φοιτητές αυτούς (δηλαδή για τους «μη χρηματοδοτούμενους», στους οποίους δεν επιτρέπεται η εγγραφή σε ίδρυμα το οποίο συμπλήρωσε ποσοστό 2 %) και έτσι παραβαίνει το άρθρο 7 της συνθήκης ΕΟΚ.

— (όσον αφορά τους φοιτητές — τέκνα διακινούμενων εργαζομένων που είχαν απασχοληθεί στο Βέλγιο αλλά δεν διαμένουν πλέον εκεί) αντιβαίνει επιπλέον προς τη διάταξη του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68.

Προσφυγή της Engelina Lucas κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 1987**(Υπόθεση 47/87)**

(87/C 73/05)

Η Engelina Lucas, κάτοικος Ternvuren (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον V. Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, τον οποίο όρισε και αντίκλητο, 18a, rue des Glacis, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Φεβρουαρίου 1987 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να δεχτεί τύποις την υπό κρίση προσφυγή.
2. Να καλέσει την Επιτροπή να καταθέσει τον ατομικό φάκελο της προσφεύγουσας.
3. Να ακυρώσει τη σιωπηρή απόρριψη της διοικητικής ένστασης της προσφεύγουσας.
4. Να αποφανθεί ότι η προσφεύγουσα πρέπει να θεωρηθεί ως προσληφθείσα.
5. Κατά συνέπεια, να κρίνει ότι δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση της το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
6. Να αναπέμψει την υπόθεση στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή για την εκτέλεση της εκδοθησόμενης απόφασης.
7. Να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η κατάταξη της προσφεύγουσας στο κλιμάκιο 1 του βαθμού LA 7 έγινε κατ' εσφαλμένη εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και ιδίως των άρθρων 45 και 46, καθώς και των διατάξεων των άρθρων 29 έως και 32.

Το άρθρο 45 παράγραφος 2 ορίζει ρητά ότι η μετάβαση από κατηγορία σε κατηγορία μπορεί να γίνει μόνον κατόπιν διαγωνισμού· αποκλείοντας έτσι κατηγορηματικά και απόλυτα τη μετάβαση διά προαγωγής, εμποδίζει ταυτόχρονα την αυτόματη εφαρμογή των κανόνων του άρθρου 46 περί αρχαιότητας και κλιμακίων. Στην υπό κρίση περίπτωση, η προσφεύγουσα μεταπηδά από το Β 3 στο LA 7, πράγμα που εξ ορισμού αντιφάσκει προς την ίδια την έννοια της «προαγωγής»: σημαίνει δε τούτο ότι πρόκειται περί προσλήψεως, ως προς την οποία πρέπει κατ' ανάγκη να ισχύσει το

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.